

Verkkoseurojen myötä on syntynyt ihan uusi käsite: seurojen seuraaja. Tervehdys sinne ruudun toiselle puolelle, seurojen seuraajille. Onhan tämä jollakin lailla hämmentävää puhua kameralle, tietämättä ja näkemättä keitä seurojen seuraajia siellä on kuulolla. Mutta toisaalta. Onhan tämä hienoa, että pystytään olemaan asian äärellä tällä tavoin, verkossa.

Suuret ja lämpimät kiitokset Herättäjän väelle ja kaikille asianosaisille etäherättäjäjuhlista! Harvemmin on juhlilla tullut kuunneltua niin paljon seurapuheita. Rohkenen moittia tuota etä-sanaa juhlien edessä. Monet puheet tulivat niin lähelle ja kohti. Olisiko parempi sana verkkojuhlat. Etä-sana loitontaa. Verkko yhdistää.

Verkkojuhlia kuunnellessa hokasin, että tämä vuosi onkin juhlavuosi. Neljännesvuosisata sitten, eli keväällä 1995, julkaistiin Herättäjän ensimmäiset nettisivut. Mentiin verkkoon. Ja mikäs sen parempi tapa juhlistaa tätä asiaa kuin verkkojuhlat! Sattui kohdilleen. Verkottuminen sai alkunsa siitä, kun ystävämmme Aapo Rikala otti yhteyttä Herättäjään. Hän oli opetellut html-koodauksen ja hänellä oli visio Ukko-Paavon serveristä. Kevään 1995 aikana luotiin sivut, lähinnä ajatellen koululaisia, jotka tekevät herännäisyydestä esitelmiä koulutöinä. Joensuun juhlat olivat ensimmäiset, joiden ohjelma julkaistiin nettisivuilla.

Kun sivuja valmisteltiin, etsin herännäisyyden historiasta mahdollisia mainintoja verkosta, jota voisi käyttää nettisivulla. Löysinkin yhden, mutta sitä ei mielestäni voinut käyttää. Viimeiset kiusaukset -opperassa on Ukko-Paavon "Kalastaja"-monologi. Se alkaa näin: "Heitän keskelle ihmismerta tulisen verkon. Sillä etsin syntisparkoja, pyydän kohottaa ja nostaa, ja antaa toivoa Kristuksessa uupuneille sieluille." Ajattelin, että yhdistelmä "Herättäjä-Yhdistys" ja "tulinen verkko" eivät varsinkaan tuossa ympäristössä ole kovin kutsuvia selailemaan sivujamme, varsinkaan oudommalle. Ehkä päinvastoin.

Mutta tuo monologi on hieno. Se kuvaa Ukko-Paavoja sielunhoitajana ja samalla siinä kuvataan herännäisyyden keskeisintä sisältöä. Verkon tuli on Jumalan sana, joka koskettaa tuntoa niin, että ihminen herää näkemään oman tilansa. Monologi päättyy seuraaviin lauseisiin: "Jospa tulisi paljon kalaa. Minä raahaisin verkot likemmäs rantaa, pois oudolta luodolta. Ja puhelisin Jumalalle, että jouduttaisiin katumukseen, parannukseen ja synnin suruun, salaiseen itkun uikutukseen. Siinä kotirannan ruohikkorinnassa sanoisin parhaat sanat. Päästelisin sitten heidät pakkopaidastaan ja laskisin uimaan turvalliseen veteen."

Pakkopaita, synnin suru, itkun uikutus. Silloin tällöin kuulee kommentteja siitä, miksi kirkossa puhutaan aina siitä synnistä. No — mistä sitten? Mielestäni siitä pitäisi puhua paljon enemmän. Sen kautta selittyy niin paljon. Se on kaikkea elämää sävyttävä ja häiritsevä perusasia. Raamatussakin heti toisena asialistalla luomiskertomuksen jälkeen on syntiinlankeemus. Siitä alkaen perinnöllinen: tartuttavuusluku ja ilmaantuvuusluku täydet sata.

Synti on asia, jonka kautta selittyy elämään liittyvät pahapäisyydet, vihanpidot, raadollisuudet, vaikeudet jne. niin pienemmissä kuin suuremmissakin ympyröissä. Sen kautta selittyy sekin mitä sillä Jeesusella tässä kaikkeudessa on virkaa, eli mikä virka Kristuksella on kristinuskossa. Synnin kautta selittyy sekin, miksi on olemassa tällainen herännäisyys ja Herättäjä-Yhdistys. Syntisen perusoikeuksien puolustaja, perustettu lausumaan parhaita sanoja pakkopaitaisille, ylläpitämään toivoa uupuneille sieluille.

Katso Kristukseen, syntisten ystävään. Sinä kelpaat, sinä riität, sinä et ole yksin.